

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonici rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Volkem ve věci

nezletilé: [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená opatrovníkem Městem Strakonice
sídlem Velké nám. 2, 386 01 Strakonice

dcery rodičů: [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
[redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

o úpravu poměrů

takto:

I. Soud schvaluje následující dohodu rodičů:

Nezletilá [redacted] narozená [redacted] se **svěřuje** do péče otce.

Matka **se zavazuje** na výživném pro nezletilou [redacted] počínaje 1. 11. 2022 platit částku ve výši 500 Kč do každého 27. dne v měsíci k rukám otce.

Dlužné výživné ve výši 1 000 Kč **se matka zavazuje** zaplatit do 31. 3. 2023 k rukám otce.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Otec podal návrh na úpravu poměrů, když s matkou ukončil soužití.
2. Po provedeném dokazování bylo z listinných důkazů a ze shodných tvrzení účastníků řízení zjištěno, že nad výchovou nezletilé byl rozsudkem zdejšího soudu ze dne 11. 3. 2022, č. j. 2 Nc 43072/2021-48, stanoven dohled a oběma rodičům bylo uloženo napomenutí. Bylo tak z důvodu neutěšené situace v domácnosti rodičů, kdy mělo odcházet k hádkám mezi rodiči v přítomnosti nezletilé. V době od podání návrhu rodiče opětovně obnovili soužití, následně se však v říjnu opět

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Němcová

rozešli, otec dále žádá upravit poměry nezletilé. Oba rodiče uvádějí, že v době minulého soužití mělo docházet k domácímu násilí od druhého z rodičů, rovněž se oba obviňují z užívání drog. Oba rodiče jsou nezaměstnaní, otec je na rodičovské s dcerou, matka je těhotná, čeká dalšího potomka dle jejího tvrzení s otcem nezletilé ████████. Otec žije střídavě v pronájmu a u svých rodičů. Otec si plánuje hledat zaměstnání v Německu, kdy by nezletilou hlídala otcovská babička. O nezletilou pečuje po rozchodu opět otec, matka se s nezletilou nestýká, při jednání byla domluvena postupná forma styku matky s nezletilou. Matka s OSPOD nekomunikuje, rovněž nespolupracuje s adiktologickou poradnou, na soudem nařízenou rodinnou terapii nedocházela. Dle šetření OSPOD nezletilá prospívá, je zdravá, otec se k ní chová pěkně, byla na zápise ve školce, v září by měla nastoupit. Oba rodiče uvedli, že nebudou brát drogy, a to ani marihuanu. Matka bere v současné době antidepresiva, Zoloft 50 mg denně. Otec uvádí, že stále bere prášky Lyrico.

3. Podle § 908 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud.
4. Podle § 908 o. z. ve spojení s § 906 odst. 2 o. z. soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.
5. Podle § 908 o. z. ve spojení s § 907 odst. 1, 2 o. z. soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče. Při rozhodování o svěření do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte.
6. Podle § 919 o. z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které nenabýlo plné svéprávnosti a nedohodnou-li se o plnění vyživovací povinnosti k dítěti, nebo žijí-li rodiče takového dítěte spolu, ale jeden z nich vyživovací povinnost k dítěti neplní, rozhodne o ní soud.
7. Podle § 913 odst. 1 o. z. jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.
8. Rodiče uzavřeli se souhlasem opatrovníka v průběhu řízení dohodu ve znění uvedeném ve výroku tohoto rozsudku. Dle názoru soudu tato dohoda reflektuje současnou situaci, kdy nezletilá je dlouhodobě v péči otce. Matka měla problémy s drogami, nespolupracovala s OSPOD. Ve věci docházelo z důvodů na straně obou rodičů k opakovanému odročování jednání, avšak k posledním termínům se matka dostavila či byla připravená se dostavit. Je namístě, aby byla péče upravena najisto, proto soud dohodu schválil. Pokud pak jde o výši výživného, soud shledal, že výše, jež byla rodiči navrhována, odpovídá jak odůvodněným potřebám nezletilé, tak majetkovým možnostem matky, která uvedenou částku je schopna platit, kdy ta je schopna si přivydělat, jak uvedla.
9. Soudní dohled pak zcela jistě je stále namístě, přičemž soud opakuje, že pokud by se měla potvrdit některá z obvinění vznášených rodiči, či by mělo docházet k dalším incidentům, mohlo by dojít k uložení dalších výchovných opatření, případně i řešení další péče o nezletilou.
10. S ohledem na vše výše uvedené tak soud rozhodl tak, že dohodu tímto rozsudkem schválil.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 23 z. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku již není přípustné odvolání.

Výrok o běžném výživném je předběžně vykonatelný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Němcová

Nebude-li vyživovací povinnost uložená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze se domáhat jejího splnění návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekucí.

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě. Je-li to účelné, může rovněž nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin nebo nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie. Zůstane-li postup soudu bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho dle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo svěřeno.

Strakonice 25. ledna 2023

Mgr. Václav Volek v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Němcová

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudkyně JUDr. Lenkou Bártovou ve věci

posuzované:

██████████, narozená dne ██████████

trvale bytem ██████████

adresa pro doručování ██████████

zastoupená procesním opatrovníkem Mgr. Danielem Šenkyříkem
advokátem se sídlem Jana Wericha 576, 388 01 Blatná

za účasti:

město Strakonice, IČO 00251810

sídlem Velké náměstí 2, 386 01 Strakonice

Okresní státní zastupitelství ve Strakonících

sídlem Žižkova 534, 386 28 Strakonice

**o omezení svéprávnosti
o jmenování opatrovníka**

takto:

- I. Posuzovaná ██████████, narozená dne ██████████ se na dobu pěti let od právní moci tohoto rozsudku **omezuje ve svéprávnosti** tak, že není způsobilá
- a) nakládat s finanční částkou přesahující 5 000 Kč měsíčně,
  - b) nakládat s majetkem, jehož hodnota přesahuje 5 000 Kč měsíčně,
  - c) uzavírat smlouvy o zápůjčce, úvěrové smlouvy, leasingové smlouvy, smlouvy o stavebním spoření, pojistné smlouvy, smlouvy o zřízení a vedení účtu, o sjednávání

ručitelských závazků, smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, ani tyto smlouvy měnit či činit právní jednání směřující k jejich zániku,

d) spravovat cizí majetek,

e) pořizovat pro případ smrti a uzavírat dědické dohody.

- II. Opatrovníkem posuzované ██████████ narozené dne ██████████ se jmenuje město Strakonice, sídlem Velké náměstí 2, 386 01 Strakonice, které je oprávněno a povinně opatrovanku zastupovat ve všech právních jednáních, v jejichž rozsahu byla ve svéprávnosti omezena.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Česká republika – Okresní soud ve Strakonících nemá nárok na náhradu nákladů tohoto řízení.

Odůvodnění:

1. Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím ve Strakonících podalo podnět k zahájení řízení o svéprávnosti posuzované s odůvodněním, že posuzovaná má diagnostikovanou toxickou psychózu, dlouhodobě užívá alkohol a drogy a dopouští se psychického násilí vůči své babičce. K návrhu byly připojeny listiny včetně psychiatrické zprávy, z níž vyplývá, že posuzovaná trpí syndromem závislosti na alkoholu, je bez náhledu na svůj stav. Soud proto usnesením ze dne 6. 8. 2021 rozhodl o zahájení řízení o svéprávnosti a opatrovnictví posuzované a obě řízení spojil ke společnému projednání a rozhodnutí.
2. Ke zdravotnímu stavu posuzované soud ze znaleckého posudku a z výpovědi znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Dany Dvořákové, zjistil, že posuzovaná trpí rozvinutým syndromem závislosti na psychotropních látkách, aktuálně s preferencí alkoholu, u posuzované se jedná o osobnost deprivovanou psychotropní látkou. Rozvinutý syndrom závislosti na psychotropních látkách je duševní poruchu nikoli přechodného rázu, problémem zůstávají intoxikace a odvykáací stavy po psychotropní látce, které jsou spojeny s narušením rozpoznávacích a ovládacích schopností. Posuzovaná bude i nadále upřednostňovat návykovou látku před dalšími nezbytnými životními potřebami jako je např. bydlení. Posuzovaná je schopna právně jednat v běžných záležitostech každodenního života, bez nebezpečí újmy na právech je schopna nakládat s finančními prostředky do částky cca 4 000 až 5 000 Kč (kolem 1 000 Kč týdně) a s majetkem v téže hodnotě, je schopna rozhodovat o poskytnutí zdravotních služeb a o zásazích do tělesné integrity, je schopna vstupovat do pracovněprávních vztahů, uzavřít manželství, je schopna volit. Není schopna nakládat s finančními prostředky a majetkem, jehož hodnota přesahuje shora uvedené částky, není schopna vyhodnotit následky smluv, jimiž by se zavazovala k opětuujícím plněním.
3. Posuzovaná u jednání uvedla, že neužívá žádné léky, návykové látky, nekouří marihuanu, pouze 2x až 3x týdně vypije dvě až tři piva. Uvedla, že bydlí u babičky, které nic na bydlení nepřispívá, má v úmyslu se odstěhovat, a to pro neshody s matkou. Je bez příjmu, žije z úspor, nemá půjčky, dluží na zdravotním pojištění, částku nedokázala specifikovat. Uvedla, že se vzdala dědictví, po své rodině nic nechce. Neabsolvuje žádnou léčbu, tu, která jí byla doporučena po propuštění z psychiatrické léčebny, nepodstoupila, neboť se pro neshody odstěhovala ze Strakonice. Popřela, že by měla konfliktní vztah k babičce, že by došlo z její strany k rozbíjení věcí, či k přestupkovému řízení. Nemá děti, přítele, děti neplánuje, stejně tak uzavření manželství. Uvedla, že nemá žádnou osobu, kterou by si zvolila za opatrovníka.
4. Z obsahu spisu vyplývá, že posuzovaná má dluh vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně, dle vyúčtování pojistného za období od 12. 12. 2018 do 17. 12. 2019 dluží za uvedené období částku 24 774 Kč na pojistném a 4 010 Kč představuje penále, výzvou k úhradě dluhu

společnosti M.B.A. byla vyzvána o úhradu částky 10 528 Kč vůči O2 Czech Republic a.s. na základě smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, dále posuzovaná uznala dluh vůči Zdravotnické záchranné službě Jihočeského kraje v souvislosti s ošetřením na Protialkoholní záchytné stanici dne 7. 6. 2021 ve výši 1 200 Kč, jak vyplývá z prohlášení o uznání dluhu ze dne 8. 6. 2021.

5. V Seznamu prohlášení o určení opatrovníka vedeném Notářskou komorou ČR nebyly nalezeny žádné záznamy o určení opatrovníka ze strany posuzované. O funkci opatrovníka neprojevila zájem žádná blízká osoba posuzované.
6. Podle § 55 odst. 1, odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), lze k omezení svéprávnosti přistoupit jen v zájmu člověka, jehož se týká, po jeho zhlédnutí a s plným uznáním jeho práv a jeho osobní jedinečnosti. Přitom musí být důkladně vzaty v úvahu rozsah i stupeň neschopnosti člověka postarat se o vlastní záležitosti. Omezit svéprávnost člověka lze jen tehdy, hrozila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření.
7. Podle § 57 odst. 1 o. z. může soud omezit svéprávnost člověka v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat, a vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezil.
8. Podle § 62 o. z. v rozhodnutí o omezení svéprávnosti jmenuje soud člověku opatrovníka. Při výběru opatrovníka přihlídnou soud k přáním opatrovance, k jeho potřebě i k podnětům osob opatrovanci blízkých, sledují-li jeho prospěch, a dbá, aby výběrem opatrovníka nezaložil nedůvěru opatrovance k opatrovníkovi.
9. Podle § 463 odst. 1 o. z. opatrovníka jmenuje soud; současně určí rozsah opatrovníkových práv a povinností. Osoba, které byl opatrovník jmenován, se na dobu trvání opatrovnictví stává opatrovancem.
10. Podle § 471 odst. 1, odst. 2 o. z. rozhoduje-li soud o jmenování opatrovníka člověku, může tak učinit až po jeho zhlédnutí, nebrání-li tomu nepřekonatelná překážka; musí též vyslechnout jeho vyjádření nebo jinak zjistit jeho stanovisko a vycházet z něho. Soud jmenuje opatrovníkem osobu, kterou navrhl opatrovanec. Není-li to možné, jmenuje soud opatrovníkem zpravidla příbuzného nebo jinou osobu opatrovanci blízkou, která osvědčí o opatrovance dlouhodobý a vážný zájem a schopnost projevat jej i do budoucna. Není-li možné ani to, jmenuje soud opatrovníkem jinou osobu, která splňuje podmínky pro to, aby se stala opatrovníkem, nebo veřejného opatrovníka podle jiného zákona.
11. Z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že posuzovaná trpí duševní chorobou – syndromem rozvinuté závislosti na psychotropních látkách s aktuální preferencí alkoholu. Jedná se o duševní poruchu, která není jen přechodného rázu. Duševní choroba omezuje posuzovanou ve schopnosti právně jednat zásadním způsobem. Posuzovaná vlivem své rozvinuté závislosti na psychotropních látkách upřednostňuje před uspokojením základních životních potřeb (typicky jídlo a bydlení) návykové látky, aktuálně alkohol. Posuzovaná může bezpečně (s uvědoměním si následků právního jednání) nakládat s peněžními prostředky do výše 5 000 Kč měsíčně a s majetkem v téže hodnotě, je schopna posoudit potřebu zdravotních služeb, dále je schopna volit, vstupovat do pracovníprávních vztahů, uzavřít manželství. Při jiných než shora vyjmenovaných právních jednání jí hrozí pro absenci schopnosti posoudit důsledky takého jednání závažná újma na právech. Posuzované hrozí, že se takovým jednáním může zavázat k plněním, která nejsou v jejím zájmu. Posuzovaná nemá přehled o svých dlužích, když připustila svůj dluh pouze u zdravotní pojišťovny, aniž by jej byla schopna alespoň přibližně vycílit. Uvádí, že má k dispozici 100 000 Kč, avšak nepodniká žádné kroky, aby splatila dluhy a zamezila tak nárůstu dlužných částek o penále či úroky z prodlení a případné náklady spojené s vymáháním dlužných částek. Posuzovaná nemá náhled na svou

duševní chorobu, doporučenou ambulantní léčbu závislosti neabsolvuje. Pro zlepšení stavu posuzované je nezbytné podstoupit dlouhodobou odbornou léčbu v chráněném prostředí, která by vedla k získání náhledu na duševní chorobu a dlouhodobé abstinenci. V takovémto případě by bylo možné předpokládat zlepšení stavu posuzované v horizontu nejméně 5 let. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že není možné použít ani jedno z mírnějších a méně omezujících opatření, které upravuje občanský zákoník, a proto soud přistoupil k omezení svéprávnosti posuzované [REDAKCE]. S ohledem na závěry znaleckého posudku soud omezil svéprávnost posuzované v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozsudku, a to na pět let od právní moci rozsudku. Pro úplnost soud uvádí, že nebyly podmínky posuzovanou omezit v rodičovské zodpovědnosti, neboť posuzovaná nemá děti, vůči nimž by měla rodičovskou odpovědnost.

12. Protože posuzovaná byla omezena ve svéprávnosti, bylo nutné jmenovat jí opatrovníka. Notářská komora neneviduje žádné její prohlášení o určení osoby opatrovníka. O funkci opatrovníka neprojevila zájem žádná posuzované blízká osoba. Soud proto postupoval podle § 471 odst. 2 o.z. a opatrovníkem [REDAKCE] jmenoval město Strakonice, kde má posuzovaná bydliště. Město Strakonice je oprávněno a povinno zastupovat posuzovanou ve všech právních jednáních, v jejichž rozsahu byla ve svéprávnosti omezena.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 23 z. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
14. O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto podle § 43 odst. 1 z. ř. s., podle něhož náklady řízení platí stát.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících.

Strakonice 22. září 2022

JUDr. Lenka Bártová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudkyni JUDr. Pavlou Potužníkovou ve věci

manželky: [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Šťastným
sídlem Ševčíkova 38, 341 01 Horažďovice

a
manžela: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

o rozvod manželství

takto:

- I. Manželství [redacted] nar. [redacted], a [redacted] nar. [redacted], uzavřené dne 19. 2. 2010 pře Národním výborem v obci Gia Van, okres Gia Vien, kraj Ninh Binh, Vietnam, se **rozvádí**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Manželka se domáhala rozhodnutí soudu, kterým by bylo její manželství uzavřené 10. 2. 2010 před Národním výborem v obci Gia Van, ve Vietnamu, rozvedeno. V návrhu uvedla, že z manželství se narodila dcera, která je dosud nezletilá, a dále, že mezi účastníky došlo postupem času k odcizení, přičemž manžel v současné době pracuje v SRN, kam denně dojíždí, a navázal novou známost. Účastníci spolu intimně nežijí od roku 2016, nesdílí společnou domácnost a nehodlají obnovit manželské soužití.
2. Manžel se k tomuto návrhu připojil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

3. Jelikož oba účastníci jsou cizinci, a to státní příslušníci Vietnamské socialistické republiky, jde o věc s cizím prvkem s tím, že mezi oběma stranami existuje platná smlouva o právní pomoci publikovaná ve sbírce zákonů č. 98/1984. Podle jejího článku 20, odst. 1, se rozvod řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž občany jsou oba manželé v době podání návrhu na zahájení řízení a soud proto při rozhodování vycházel ze zákona o rodině č. 52/2014-QH13 Vietnamské republiky účinného od 1. 1. 2015. Podle článku 20 odst. 3 shora citované smlouvy je k řízení o rozvodu příslušný justiční orgán té smluvní strany, jejímiž občany jsou oba manželé v době podání návrhu, jestliže v době podání návrhu mají oba manželé bydliště na území druhé smluvní strany, je příslušný také druhý orgán této smluvní strany. Jelikož pobyt obou manželů je na území České republiky, je dána příslušnost zdejšího soudu k rozhodování o této věci.
4. Předmětem řízení tedy bylo naplnění ustanovení části 1 kapitoly IV. zákona o rodině Vietnamské republiky, podle jehož článku 51 odst. 1 má manžel, manželka nebo oba manželé právo žádat soud o rozvedení manželství. Podle článku 56 odst. 1 tohoto zákona, jestliže o rozvod požádá pouze jeden z manželů a soudem nebylo dosaženo smíru, soud rozhodne, že se manželství rozvádí, jestliže je důvodně zjištěno, že se manželka nebo manžel dopouští domácího násilí, nebo závažným způsobem porušují manželská práva nebo povinnosti a manželství je tak hluboce rozvráceno, že společný život nemůže dále pokračovat, když manželství neplní svůj účel.
5. K prokázání shora uvedených předpokladů soud prováděl dokazování, v němž bylo z oddacího listu účastníků zjištěno, že uzavřeli manželství 19. 2. 2010 před Národním výborem v obci Gia Van, okrese Gia Vien, kraj Ninh Binh, Vietnam. Účastníci ve shodných účastnických výpovědích prokázali, že mezi nimi došlo postupně k citovému odcizení s tím, že každý z účastníků měl rozdílné názory na vedení domácnosti a způsob rodinného života, takže spolu od roku 2016 intimně nežijí, nevedou společnou domácnost a nehodlají ani obnovit manželské soužití, přičemž manžel denně dojíždí do SRN, kde pracuje, a navázal novou známost.
6. Shora prokázané skutečnosti podle názoru soudu naplňují článek 56 citovaného zákona o rodině, neboť v řízení bylo prokázáno, že oba manželé porušují manželská práva a povinnosti tím, že spolu nežijí a manželství je hluboce rozvráceno, když neplní svůj účel. Soud proto návrhu vyhověl a rozhodl o rozvodu tohoto manželství.
7. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 23 z. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Strakonice 19. prosince 2018

JUDr. Pavla Potužníková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl soudkyně Mgr. Danou Chromou ve věci

žalobkyně: [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Radkou Prokopcovou
sídlem Bezděkovská 53, 386 01 Strakonice

proti
žalovanému: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Jiřím Hřídlem
sídlem Fráni Šrámka 136, 397 01 Písek - Vnitřní Město

o vyklizení, o protinávru žalovaného na určení vlastnického práva, eventuálně zřízení věcného břemene, eventuálně zaplacení částky

takto:

- I. Žalovaný je povinen vyklidit nemovitosti, a to parc. č. st. [redacted] jejíž součástí je stavba s čp. [redacted] p. č. [redacted] p. č. [redacted] vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice pro obec [redacted] a k. ú. [redacted] a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, že žalovaný je dále povinen vyklidit pozemek p. č. [redacted] zapsaný u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice, pro obec [redacted] se zamítá.
- III. Řízení se ohledně povinnosti žalovaného vyklidit nemovitosti, a to st. p. č. [redacted] jehož součástí je stavba bez čp./če, a p. č. [redacted] vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj,

Katastrální pracoviště Strakonice pro obec [redacted] a k. ú. [redacted] **zastavuje.**

- IV. Protinávrh žalovaného, aby bylo určeno, že žalovaný je podílovým spoluvlastníkem s výší ideálního spoluvlastnického podílu ve výši 1/2 vzhledem k celku pozemku parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] jehož součástí je stavba čp. [redacted] - rodinný dům, pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] pozemku parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] **se zamítá.**
- V. **Určuje se,** že žalovaný je podílovým spoluvlastníkem s výší ideálního spoluvlastnického podílu ve výši 1/2 vzhledem k celku pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice na LV č. [redacted]
- VI. Protinávrh žalovaného, aby soud zřídil věcné břemeno bytu jako služebnost užívání o obsahu, že žalovaný [redacted] je oprávněn doživotně užívat nemovitou věc, a to pozemek parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] jehož součástí je stavba čp. [redacted] v obci [redacted] části obce [redacted] tak, že je oprávněn výlučně užívat všechny místnosti nacházející se při vstupu do domu čp. [redacted] vlevo od vchodových dveří a rovněž místnosti v podkroví rodinného domu čp. [redacted] sloužící jako hudební studio, pokoj sousedící s hudebním studiem, koupelnou s WC a kuchyňský kout, a dále nevýhradně společně s vlastníkem pozemku parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] užívat pozemek parc. č. st. [redacted] ke vstupu do rodinného domu čp. [redacted] a přístupovou chodbu navazující na vstupní dveře do rodinného čp. [redacted] s tím, že oprávněný z věcného břemene je povinen hradit náklady na spotřebu médií v jím užívaných prostorách, **se zamítá.**
- VII. Protinávrh žalovaného, že žalovaný je povinen vyklidit pozemek parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] pozemek parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] a pozemek parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] a zdržet se jejich užívání do 1 měsíce od zaplacení částky 5 000 000 Kč žalobkyní žalovanému, **se zamítá.**
- VIII. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně navrhla vydání rozhodnutí, podle něhož bude žalovaný povinen vyklidit parc. č. st. [redacted] parc. č. [redacted] parc. č. [redacted] parc. č. st. [redacted] parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice pro obec [redacted] a k. ú. [redacted] na LV č. [redacted] V odůvodnění žaloby uvedla, že žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 27. 7. 1985 manželství, které bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 13. 1. 2009, č. j. 8 C 205/2008-5, pravomocného dne 20. 1. 2009. Z manželství se narodili dva synové, kdy rodina vedla společnou domácnost v domě čp. [redacted] Leskovice (pozemek par. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted]), který je v osobním vlastnictví žalobkyně – tato skutečnost vždy byla a je žalovanému známa. Současně má žalobkyně v osobním vlastnictví přílehlou zahradu t. j. parcelu č. [redacted] a ostatní plochu par. č. [redacted] dále protilehlé zemědělské stavení parc. č. st. [redacted] a zahradu parc. č. [redacted] a [redacted] v k. ú. [redacted] Vzhledem k tomu, že se po rozvodu manželství žalovaný neměl kam odstěhovat, svolila žalobkyně s tím, aby nadále v její nemovitosti bydlel. Žalovaný své movité věci dále bez rozvahy uskláňoval v jejích nemovitostech. Koncem roku 2009 si žalovaný našel novou přítelkyni, kdy tuto skutečnost oznámil žalobkyni začátkem roku 2010, z domu žalobkyně však odejít nechtěl. Posléze údajně s přítelkyní vztah ukončil a žalobkyně tvrzení uvěřila a opět se žalovaným začala žít v partnerském soužití. Partnerské soužití bylo

ukončeno roku 2019, kdy každý z účastníků obývá jinou část domu – mají oddělené ložnice. V nemovitosti čp. ■■■■■ dále žije spolu se žalobkyní její matka, která vyžaduje pravidelnou péči, a dále společní synové účastníků ■■■■ a ■■■■ kteří jsou již zletilí, avšak mentálně postižení (o omezení svéprávnosti nikdy rozhodováno nebylo, neboť žalobkyně vše za syny zajišťuje a nehrozí jim žádná újma). Postupem času od roku 2019 docházelo k větším a větším neshodám, kdy s ohledem na chování žalovaného (častější a častější vulgární urážky, ponižování, dokonce i došlo k vyhrožování zabitím) trpěla nejen ona, ale i postižení synové, kteří toto velmi těžce nesli a nesou a mají velký problém se s chováním jejich otce vyrovnat. V roce 2021 byl syn ■■■■ z důvodu psychického vypětí s ohledem na jednání otce odvezen záchranou službou. Žalobkyně vyhledala pomoc v intervenčním centru a se synem ■■■■ navštívila psycholožku Mgr. Vrškovou. Žalovaný však zcela odmítá jakoukoli svou vinu na psychických obtížích syna ■■■■ – dle jeho názoru stavy, kterými v případě psychického vypětí syn trpí, způsobilo očkování na Covid-19 a potřebuje psychiatrickou léčbu. Toto psycholožka vyvrátila. Syn ■■■■ potřebuje pouze klid, čehož žalovaný i s ohledem na své nároky, které má vůči synům, není schopen zajistit. Chování žalovaného vyvrcholilo dne 29. 4. 2022, kdy žalobkyni fyzicky napadl. Důvodem útoku bylo okamžité neuposlechnutí „žádosti“ žalovaného, aby mu žalobkyně šla pomoci něco přidržet, neboť právě venku věšela prádlo. Žalovaný reagoval stržením brýlí a úderem dlaní do tváře, pokračoval úderem do hrudníku a bitím přes hlavu, za kterou se žalobkyně držela. Útok zakončil rozbitím plastového laboru (určeného na prádlo) o hlavu žalobkyně. Fyzický útok doprovodil hlasitými vulgárními nadávkami. Vzhledem k tomu, že žalobkyně musela jít do zaměstnání, šla útok nahlásit až večer po službě. K sepsu trestního oznámení však nedošlo. Po útoku požádala žalobkyně žalovaného, aby se z jejího domu vystěhoval. Tento k výzvě pouze sdělil, že se nikdy v žádném případě stěhovat nebude, více na výzvu nereagoval a již se k výzvě nevracel. S ohledem na přístup žalovaného, který bez jakéhokoli právního titulu a souhlasu jejího vlastníka obývá nemovitost č. p. ■■■■ a užívá další přilehlé parcely, rozhodla se žalobkyně řešit vyklizení a odstěhování žalovaného právní cestou. Z tohoto důvodu zaslala žalovanému výzvu k vyklizení nemovitosti s předžalobní výzvou dne 16. 5. 2022. Tato výzva byla žalovanému doručena dne 17. 5. 2022. Žalovaný na tuto výzvu pouze telefonicky reagoval, kdy právní zástupkyni žalobkyně sdělil, že se stěhovat nehodlá. Ve výzvě nabízela žalobkyně žalovanému určitou částku za účelem bezproblémového vyklizení a vystěhování, načež žalovaný vůbec nereagoval. Následně se žalobkyně rozhodla učinit vstřícný krok a nabídla žalovanému částku vyšší, a to 800 000 Kč, pokud se v klidu odstěhuje a vyklidí své věci. Na tuto výzvu, která byla žalovanému doručena dne 4. 7. 2022, žalovaný vůbec nereagoval. Následně dne 14. 7. 2022 byla žalovanému doručena předžalobní výzva k zanechání protiprávního jednání, kdy bez souhlasu žalobkyně a proti její vůli přetváří garáž určenou primárně k uskladnění osobního automobilu a dalšího běžného vybavení garáže na „wellnes“, kdy současně jej žalobkyně žádala o odstěhování se a o vyklizení jeho věcí s tím, že jakékoli zásahy do její nemovitosti nejsou žádoucí. Žalovaný poté, co se s výzvou seznámil, zaútočil na žalobkyni, kdy nejprve omezil žalobkyni v pohybu, následně jí udeřil dlaní do hlavy, následoval jí do další místnosti, kde jí silou strčil tak, že žalobkyně upadla na křeslo a skrývala se před žalovaným pod dekou v posteli a sebral jí mobilní telefon. Následně na to byl žalovaný policií vykázán na dobu 10 dní ze společného obydlí a na návrh žalobkyně bylo rozhodnuto předběžným opatřením o povinnosti žalovaného nezdržovat se v budově č. p. ■■■■, nevstupovat do budovy, zdržet se setkávání s žalobkyní. Vzhledem k tomu, že žalovaný užívá uvedené nemovitosti ve výlučném vlastnictví žalobkyně bez právního důvodu (proti vůli žalobkyně), nevyhověl výzvě žalobkyně k vyklizení, užívá vůči žalobkyni násilí, navíc se opakovaně vyjádřil tak, že se z domu dobrovolně nevystěhuje a věci nevyklidí, nezbývá žalobkyni, než se domáhat vyklizení soudní cestou.

2. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nárok uplatněný v žalobě neuznává ani z části. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta a současně, aby soud zřídil věcné břemeno bytu jako služebnost užívání o

obsahu uvedeném ve výroku rozsudku. Uvedl, že žaloba je podána jako žaloba vlastnická, ovšem touto žalobou reálně vůbec není. Danou žalobou se manželka domáhá vyklizení bývalého manžela z nemovitostí, kde se nacházela jejich nejprve společná domácnost manželů, pak rodinná domácnost druhá a družky, ve smyslu příslušných předpisů. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaný neměl kam odstěhovat, a tedy svolila k tomu, aby v nemovitosti bydlel. Dokonce prý bez rozmyslu uskladňoval své movité věci v jejích nemovitostech. Žalobkyně patrně opomíjí, že pokud by podle úpravy účinné do 31. 12. 2013 žádala vyklizení bývalého manžela (právní moc rozsudku o rozvodu 20. 1. 2009) ze své nemovitosti soudní cestou, musela by mu zajistit adekvátní bytovou náhradu. S ohledem na uvedené je zřejmé, že žalobkyně žádné právo na vyklizení žalovaného soudní cestou po rozvodu manželství bez dalšího neměla, a tedy v tomto smyslu žalovaný zůstal v nemovitosti bydlet zcela po právu. Následně, když se žalovaný chtěl odstěhovat k nové partnerce, se kterou byl připraven navázat vztah, žalobkyně mu ztropila žárlivou scénu a okamžitě trvala na tom, že budou žít společně. Od roku 2010 žalobkyně a žalovaný po rozvodu manželství obnovili soužití, a to zcela komplexně. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že partnerské soužití bylo ukončeno roku 2019, není to pravdou. Účastníci spolu stále tvořili běžné rodinné společenství, s výjimkou soužití intimního, což žalobkyně nyní účelově vykládá jako ukončení partnerského soužití. Žalovaný to takto nikdy nevnímal, nebylo mu to tak nikdy prezentováno a toto tvrzení žalobkyně ani nekoresponduje s jejími dále popsány faktickými kroky. Žalovaný uvedl, že je třeba zdůraznit, že v žalobě žalobkyně opomíjí důležitou událost v podobě náhlého zhoršení zdravotního stavu žalovaného vedoucí k ohrožení jeho života a následně trvalé invalidizaci. V roce 2018 byl žalovaný operován v Nemocnici ve Strakonici, kde mu byla při lékařském zákroku poškozena slinivka břišní, což vyvolalo zánětlivý proces a vážné komplikace. Při hospitalizaci se jeho stav dále zhoršoval, až byl lékaři žalovaný vyzván, aby si uspořádal své záležitosti, neboť prognóza je špatná. Následně žalovaný požádal o převoz do jiného zařízení, konkrétně do Nemocnice České Budějovice, kde byl opakovaně operován, strávil několik dní v umělém spánku, na plicní ventilaci, řadu týdnů nechodil, nemohl jíst a balancoval na hraně života a smrti. Akutní fázi nemoci žalovaný přežil a následně byl propuštěn do domácí péče. Bohužel dlouhodobá intenzivní léčba se podepsala na fyzickém zdraví a psychice žalovaného, začal trpět silnými depresemi a úzkostmi. Z tohoto důvodu byl ošetřujícím internistou odeslán i k psychiatrovi a je léčen MUDr. Vladimírem Muchlem z Psychiatrické nemocnice ve Lnářích. Dalším významným momentem je skutečnost, že žalovanému po prodělané léčbě zchromly prsty na levé ruce, takže nebyl vůbec schopen hrát na hudební nástroj, konkrétně fagot, což mělo pro něj jako profesionálního hudebníka zničující důsledky. Díky trvalým následkům v podobě poškozených nervů v ruce včetně přetrvávajících psychických obtíží byl žalovaný invalidizován, kdy mu byl přiznán invalidní důchod II. stupně. Je tedy možné, ba silně pravděpodobné, že k odstěhování žalobkyně ze společné ložnice, které nyní vydává za ukončení partnerského soužití, došlo právě z důvodu zhoršeného zdravotního stavu žalovaného. I v roce 2019, 2020, 2021 až do května 2022 vedli účastníci společnou rodinnou domácnost, kdy společně hradili náklady na provoz domu, nakupovali běžné nákupy a potřeby, prováděli v domě stavební práce za účelem zvelebení společného bydlení. Žalovanému nikdy žalobkyně za téměř 37 let soužití ani nenaznačila, že by investoval proti její vůli a neměl v nemovitostech bydlet. V roce 2020, tedy v době intenzivní rekonvalescence žalovaného, si žalobkyně vymyslela předělání koupelny. Žalovaný se prací na nové koupelně zhostil v rovině „hrubé práce“ kompletně sám, aby uspořil rodině prostředky a na řemesla si přizval odborníky. Celková investice žalovaného jenom do koupelny v roce 2020 činila minimálně 60 000 Kč. Předělání koupelny nebylo jedinou společnou investicí účastníků. Proběhla i celá řada dalších prací. Nemovitosti, které žalobkyně zdědila, byly v průběhu soužití účastníků kompletně přestavěny a zmodernizovány. Tyto práce probíhaly i v době, o které žalobkyně tvrdí, že účastníci ukončili soužití. Žalobkyně to nijak nedala najevo, a i nadále žalovaný s faktem neměnného rodinného společenství a logickým benefitem v podobě vlastního bydlení nemovitosti žalobkyně zveleboval vlastní prací a finančními investicemi. Rekonstrukce RD

pořízen nový nábytek na přání žalobkyně. Pokoj syna [redacted] v přízemí byl v roce 2021 zateplen SDK konstrukcí oddělující místnost od schodiště do sklepa. V ložnici matky žalobkyně v přízemí se vyměnila toliko plastová okna, zakonzervovala se podlaha. Pokud jde o místnost wellness z nepoužívané garáže, pak tato místnost byla kompletně vyklizena, položena nová dlažba ve 2/3 plochy, proběhlo podbetonování a instalace nové vířivé vany. Ve zbývající 1/3 plochy, která je oddělena od wellness prostor zdobnými opracovanými kmeny, jsou regály a police na uskladnění věcí. Místnost sauny se sprchou v přízemí byla vybudována v 90. letech, nyní slouží i jako technická místnost pro tepelné čerpadlo. V roce 2020 se zrealizovalo nové tepelné čerpadlo. Dále žalovaný uvedl, že v roce 2012 vzniklo garážové stání pro 2 auta na protilehlém pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] kdy stavba vznikla tak, že se nejprve odtěžila zemina (zhotovil [redacted] z obce [redacted], betonové základy prováděl žalovaný svépomocně společně se syny, stavební kámen na obvodové stěny pochází z lomu Chlum u Blatné, stěny vyzdíl [redacted] krov zhotovil [redacted] střešní krytinu položil žalovaný. Jedná se tedy o kompletně novou stavbu, kterou financoval žalovaný ze svých peněz, žalobkyně na tuto nepřispěla ani prací ani finančně, a jedná se tedy o majetek žalovaného, neboť stavba se nestala součástí pozemku k 1. 1. 2014. V roce 2021 se stavba za pomoci stejných řemeslníků zvětšila směrem k silnici na náklady žalovaného. Pokud je tedy žalovaný žalován o vyklizení tohoto pozemku, nemá tam co vyklízet, může toliko bourat tuto stavbu, která je jeho vlastnictvím, nicméně žalobkyně ji nyní využívá. Dále žalovaný uvedl, že na pozemku parc. č. st. [redacted] stála původní dřevěná kolna (dle LV zemědělská stavba), která zcela degradovala, tuto žalovaný svépomocí společně se syny zboural v roce 2013 a na jejím místě zhotovili novou dřevostavbu, o menším půdorysu, kde na zbývající ploše po bývalé kolně (cca 1/3 původní plochy) vybuvoval žalovaný dřevěnou terasu, přičemž práce prováděl žalovaný svépomocí, pouze dílčí tesařské konstrukce prováděl [redacted]. Na stavbu nové kolny navazuje nový přístřešek na dřevo, který stavěl žalovaný svépomocí souběžně s kolnou a je situován již na pozemku parc. č. [redacted]. Dále žalovaný uvedl, že bylo provedeno nové kovové oplocení, vrata, 2 branky a kovová plotová pole, umístěno na masivním žulovém soklu. Kolem RD byly vybudovány nové chodníky, položena dlažba, přičemž tyto náklady nesl výhradně žalovaný. Dále žalovaný uvedl, že pozemek parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] zakoupila žalobkyně za trvání manželství se žalovaným v roce 2007, přičemž kupní cena byla hrazena ze společných prostředků. Na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] což je zahrada, byl v 90. letech vybudován zcela nový vrt, tedy za manželství účastníků, který zásobuje jak RD čp. [redacted] tak obě zahrady s tím, že v roce 2022 se ve vrtu pokazilo čerpadlo a žalovaný realizoval společně s p. [redacted] výměnu a znovuzprovoznění celého zařízení. Na pozemku parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] kdy se jedná o zahradu pod rodinným domem, je umístěn pouze bazén, jako součást pozemku. Osoby, které prováděly práce na domě i na pozemcích a dostávaly od žalovaného zapláceno, mohou potvrdit, že účastníci působili jako spokojený pár, co si společně předělává dům dle svých představ a žádná disharmonie se před nimi neděla, žalobkyně jim podávala občerstvení, vedla s nimi normální konverzaci. Tvrzení žalobkyně, že soužití účastníků se postupem času stávalo nesnesitelným, přičemž jejich neshody měly vliv i na zdraví synů, konkrétně syna [redacted] který byl odvezen kvůli psychickému vypětí z otce záchranou službou, se nezakládají na pravdě. Žalovaný s oběma syny vycházel vždy velice dobře, i když nepopírá, že se přes občasný nesouhlas žalobkyně snažil je stále vzdělávat a zapojovat je do všech činností, aby neustrnuli a prohlubovali si dovednosti. Pokud tedy žalovaný na domě něco dělal, žádal je o přiměřenou pomoc a není na tom nic divného ani patologického. Synovi [redacted] třeba žalovaný koupil jako vánoční dárek zahradní sekačku a ten z ní měl ohromnou radost a velmi rád a zdatně s ní pracoval. Z fotodokumentace například vyplývá, že synové pomáhají žalovanému přenášet trámy při práci apod. Do těchto činností bohužel negativně zasahovala žalobkyně, která se snažila jejich spolupráci narušit. V současné době se žalovaný se syny může stýkat, synové ho rádi vidí, ale vzhledem k tomu, že žalovaný nesmí do nemovitosti žalobkyně vstoupit, mluví s nimi

jen na ulici nebo jim u plotu nechává drobné občerstvení. V době nepřítomnosti žalobkyně jsou synové doma zamčeni a nesmí vycházet. To se týká primárně syna [REDAKCE] který je doma takto jen ve společnosti imobilní babičky. Pokud jde o žalobkyni, ta pracuje ve směnném provozu v DOZP [REDAKCE] a tedy péči o syny, stejně tak její imobilní matku, v době její nepřítomnosti zajišťoval žalovaný. Žalovaný se tedy na chodu domácnosti podílel nejen prací, penězi, ale i osobní péčí o členy domácnosti. Žalovaný až do svého vykázaní z obydlí byl úředním pečovatelem o syna [REDAKCE]. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že po incidentu z 29. 4. 2022 požádala žalovaného, respektive jej vyzvala, aby se z jejího domu vystěhoval, tak to žalobkyně reálně nikdy neudělala, jen se snažila žalovanému všemožně ztrpčovat život a využívala jeho slabín v podobě narušené psychiky a snadné vznětlivosti. Žalobkyně sama nikdy žalovanému neřekla, aby se odstěhoval, natož aby uvedla, jak si to v praxi představuje a jak se s ním vypořádá. V návaznosti na daný incident začaly být žalovanému doručovány výzvy právní zástupkyně, aby se do 30 dnů vystěhoval atd. a žalobkyně začala dělat tzv. „dusno“, nekomunikovala, žalovaného ignorovala. Za těchto okolností byl na žalovaného vytvářen naprosto bezprecedentní psychický nátlak, aby opustil nemovitost, kterou považuje za svůj domov, celoživotně tam pečuje o oba syny, investoval tam statisícové částky a mnoho hodin práce, přičemž je mu poskytnuta „laskavá“ lhůta celých 30 dnů. Z tohoto důvodu se žalovaný z nemovitosti neodstěhoval, protože ani jedna z těchto výzev nereflexuje skutečnost, že po rozvodu manželství měl právo na bytovou náhradu, která mu nebyla poskytnuta, následně účastníci obnovili soužití, vedli rodinné společenství, na kterém se žalovaný vždy podílel a přispíval dle požadavku žalobkyně na co chtěla, přičemž v nemovitostech pečoval o zletilé nezaopatřené syny účastníků a žalobkyně není oprávněna jej vyklízet bez finančního protiplnění, přičemž je zapotřebí vypořádat i vlastnické právo žalovaného ke stavbám v jeho vlastnictví. Na to žalobkyně vůbec nereflexuje. Za těchto okolností ani jedna z výzev nebyla po právu, přičemž je nutné zdůraznit, že žalovaný byl dokonce primárně vyzván k tomu, aby se odstěhoval ke své přítelkyni, což je evidentní nonsens odhalující žárlivé pohnutky žalobkyně, která žalovanému soustavně prohlížela mobilní telefon. Žalovaný, protože byl a je psychiatricky léčen, je osobou zranitelnou, která nemá náhled na intriky žalobkyně, se nechal vyprovokovat k jednání, kvůli kterému byl z nemovitosti vykázan Policií ČR na 10 dnů, přičemž tohoto jednání lituje, a následně se žádného závadného jednání nedopustil. Bude-li za toto jednání žalovaný stíhán či odsouzen, ev. postižen za přestupek, nemá to žádný vliv na skutečnost, že měl v nemovitosti žalobkyně právo bydlet a toto právo nezaniklo. Žalovaný tedy navrhuje žalobu zamítnout a současně podává vzájemný návrh spočívající ve zřízení věcného břemene dle § 767 odst. 2 obč. zákoníku. Uvedl, že osobní situace žalovaného je následující: je částečně invalidizován; je profesionální hudebník, který potřebuje cvičit, aby se mohl aspoň dílčím způsobem pracovně uplatnit, jak mu to zdraví dovolí; nemovitost čp. [REDAKCE] zásadním způsobem zvelebil svojí prací a investoval do ní značné finanční prostředky se souhlasem žalobkyně, a to v době, kdy po rozvodu manželství obnovili účastníci soužití, přičemž značnou část rekonstrukcí realizoval žalovaný v době rekonvalescence po těžkém onemocnění; žalovaný je vlastníkem stavby garážového stání, kolny a přístřešku na dřevo, spoluvlastníkem vrtu zásobujícího objekt čp. [REDAKCE] vodou; synové účastníků jsou zletilí avšak nezaopatřeni, díky zdravotnímu hendikepu potřebují pomoc jiné osoby, což žalovaný celoživotně osobně vykonával, má k nim vztah a chce se s nimi vídat; žalovaný nemá kde bydlet, nemá žádný jiný nemovitý majetek, nemá kde cvičit na hudební nástroj; dispozice RD čp. [REDAKCE] umožňuje oddělené bydlení obou účastníků. Žalovaný uvedl, že k ukončení soužití účastníků respektive podání této žaloby vedlo reálně až vykázaní žalovaného ze společného obydlí a navazující předběžné opatření ve věci domácího násilí, takže žalovaný díky dvěma incidentům, neustále dokola opakovaným, čelí zcela bezprecedentním následkům v podobě ztráty bydlení, zamezení přístupu k osobnímu majetku, dokumentům a důkazům pro toto řízení, přičemž navržené vyklizení bez finančního protiplnění je zcela v rozporu se zásadami slušnosti a dobrých mravů. Za těchto okolností je tedy zcela namístě, aby soud zřídil svým rozhodnutím k nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně věcné

břemeno bydlení ve prospěch osoby žalobce, a to na dobu jeho života, neboť situace synů je neměnná, jejich zdravotní stav se nezlepší a zaopatření sami nikdy nebudou, takže dokud bude žalovaný naživu, bude jim pomáhat. Žalovaný uvedl, že si je samozřejmě vědom, že zákon předpokládá úplatné věcné břemeno, nicméně dle názoru žalovaného je třeba zohlednit jeho osobní, pracovní i finanční příspěvi k tomu, že rodinný dům čp. ■■■ je kompletně zrekonstruovaný, z původní budovy zbyly fakticky jen obvodové zdi, a dispozičně natolik velkorysý, že obsahuje prakticky 3 bytové jednotky. Recipročně je žalovaný ochoten zřídit věcné břemeno pro žalobkyni k užívání garážového stání, kolny a přístřešku. V případě, že by soud vzájemnému návrhu na zřízení věcného břemene nevyhověl, pak je na místě podmínit povinnost žalovaného k vyklizení pozemku parc. č. st. ■■■ v k. ú. ■■■ úhradou částky odpovídající hodnotě žalovaným provedených prací na nemovitostech žalobkyně určené znaleckým posudkem.

3. Žalobkyně následně uvedla, že má za to, že většina tvrzení žalovaného s žalobou nesouvisí (koupě zahradní sekačky synovi ■■■ fotografie zachycující syny přenášet trámy, jednotlivé pracovní činnosti na nemovitosti provedené od 80. let apod.) Cílem je pouze odvézt pozornost od merita věci a vylíčit žalovaného jako milujícího otce, manžela, partnera, přítele. Tvrzení žalovaného o tom, že žalobkyně žalovaného nikdy nevyzvala k odstěhování k nemovitosti se nezakládá na pravdě. Žalobkyně vzhledem k tomu, že žalovaný odmítl jakoukoliv diskusi a řešení problému, byla nucena postupovat cestou předžalobní výzvy a posléze podáním této žaloby. Žalovaný se v rámci tohoto řízení zcela absurdně staví do role oběti, kdy se popisuje jako osoba zranitelná, trpící psychickými problémy, pro které je léčen s tím, že po vykazání se žádného závadového jednání nedopustil. Soudu je z úřední činnosti známa škodlivost jednání žalovaného, a to jak před jeho vykazáním z nemovitosti, tak i po vykazání, kdy např. porušoval předběžné opatření (opakovaně), psal nevhodné zprávy jak žalobkyni, tak její právní zástupkyni, které vyvolaly obavy o život a zdraví žalobkyně, ale i osob blízkých a žalovaný je prověřován policejním orgánem pro podezření ze spáchání trestních činů spojených s dlouhodobým domácím násilím (jak ve formě fyzické, tak z hlediska dlouhodobosti i ve formě psychické) včetně maření výkonu úředního rozhodnutí. Odmítavý přístup žalovaného pouze potvrzuje, že na jeho straně chybí jakákoliv sebereflexe a je vyloučeno, aby jak žalovaný chce, nadále bydlel v nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně. Pokud jde o rozšíření žaloby spočívající ve vzájemném návrhu, jehož obsahem je zřízení služebnosti bydlení opírající se o ustanovení § 769 o. z. ve spojení s § 767 odst. 2 o. z., pak toto ustanovení na tento případ použít nelze. Manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno dne 20. 1. 2009, tímto okamžikem došlo k zániku společného jmění manželů a k dalším předpokládaným právním institutům (např. zániku rodinné domácnosti, práva bydlení). Manželé nevypořádali společné jmění manželů a uplatnila se zákonná domněnka dle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., žalovaný nežádal zajištění jeho bydlení dle příslušných ustanovení tohoto zákona. Žalobkyně uvedla, že předpokladem užití ustanovení § 769 a § 767 odst. 2 obč. zákoníku je existence manželství, respektive jeho rozvodu (za situace, že nedošlo k promlčení vzájemných práv), dále existence rodinné domácnosti manželů, která však zanikla již v roce 2009 a dále to, že bývalý manželé pečují o nezletilé či nezaopatřené dítě. Byť žalovaný tvrdí, že synové vyžadují jeho osobní péči, pro kterou musí bydlet v domě jeho matky spolu s nimi, netvrdí jakou péči by pro syny zajišťoval, ani netvrdí, jakou péči pro syny zajišťoval dříve a především jakou péči, kterou je jim schopen a ochoten poskytnout, synové fakticky potřebují. Jde-li o činnosti žalovaného, které pro syny za účelem zajištění jejich fyziologických potřeb vykonával, pak žalobkyně uvádí, že žalovaný je osobou se striktními názory na rozdělení ženských a mužských rolí v domácnosti, takže každodenní péče o domácnost (uklizení, praní, žehlení, vaření) byla vždy na žalobkyni. Potřebnou běžnou péči s ohledem na potřeby synů zajišťovala žalobkyně. Pokud žalovaný ohřál již připravený oběd, pak tohoto jsou schopni oba synové. Pokud občas dohlédl na hygienu u syna ■■■ pak toto není druh péče, který by běžně nezajišťovala žalobkyně, respektive ■■■ je v zásadě i vlastní běžné

hygieny schopen sám. Navíc péče od rodiče musí být žádaná a žalobkyně připomíná, že Okresní soud ve Strakonici na návrh Okresního státního zastupitelství vydal předběžné opatření, jímž omezil kontakt žalovaného se syny, neboť pro syny zde existovalo reálné nebezpečí (újma na zdraví a tělesné integritě). Dále žalobkyně uvedla, že vyhovění návrhu žalovaného by bylo v rozporu s dobrými mravy, kdy žalovaný žalobkyni dne 29. 4. 2022 fyzicky napadl, stejně tak dne 14. 7. 2022, dne 14. 7. 2022 byl vykázán ze společného obydlí na 10 dní, dne 19. 7. 2022 bylo vydáno předběžné opatření, jímž došlo k omezení žalovaného, přičemž toto předběžné opatření trvalo až do ledna 2023 s ohledem na jeho prodloužení, dne 18. 8. 2022 bylo vydáno další předběžné opatření, jímž došlo k dalšímu omezení, dne 27. 8. 2022 bylo vydáno další předběžné opatření, jímž bylo žalovanému uloženo zdržet se setkávání se syny [REDAKCE] a [REDAKCE] přičemž od vydání předběžného opatření dne 19. 7. 2022 žalovaný vědomě porušoval vydané omezení, kdy opakovaně projížděl kolem obydlí žalobkyně, zanechával věci za plotem, snažil se o různé nepřímé formy kontaktu, vstupoval i přes zákaz do garáže domu a především pak dne 28. 7. 2022 po operaci v celkové anestezii navštívil žalobkyni v nemocnici, kdy tato spala a žalovaný zneužil jejího bezvládného stavu a políbil ji. Dále pak žalovaný žalobkyni i přes zákaz opakovaně kontaktoval především prostřednictvím WhatsApp a SMS zpráv, kdy některé vzbuzovaly v žalobkyni obavy o život a zdraví, obdobně i v právní zástupkyni, které zprávy rovněž zasílal. Žalobkyně uvedla, že ona včetně synů je vystavena dlouhodobému domácímu násilí především ve formě psychické. Dále pak žalobkyně vznesla námitku promlčení práva na zřízení služebnosti bydlení dle § 769 o. z. ve spojení s § 767 odst. 2 o. z., neboť je zcela nepřipustné domáhat se práv odvozených z existence manželství, respektive jeho rozvodu, po více jak 13 letech. Navíc navrhovaný způsob zřízení služebnosti je mimo jiné z právního pohledu nemožný, nerespektuje ostatní členy rodiny navrhovatelky, neboť návrh žalovaného spočívá v tom, že by tento ovládal polovinu domu a v druhé polovině by žila žalobkyně spolu se dvěma zletilými syny a se svou matkou. Uvedla, že smyslem citovaným ustanovení není rozhodně šikanózní výkon práva, kdy by se i např. po rozvodu druhý z bývalých partnerů nesmířil se skončením společného soužití a domáhal by se bydlení ve stejném domě, přestože mu nesvědčí vlastnické právo a pouze není schopen zajistit si své vlastní bydlení, to vše proti vůli druhého z bývalých manželů. Především pak smyslem není ochrana domnělého vlastnického práva druhého z manželů či vnosů (finančních, časových) a je nepřipustné, aby tato ustanovení sloužila k žalovaným sledovanému – ochraně jeho citových vazeb k domu ve vlastnictví žalobkyně, vydání jím domnělého případně již promlčeného bezdůvodného obohacení na straně žalobkyně, navíc za situace, kdy žalobkyně i synové jsou oběťmi dlouhodobého domácího násilí ze strany žalovaného. Dále žalobkyně uvedla, pokud jde o dům čp. [REDAKCE] že rekonstrukce probíhala především v době manželství a žalovaný měl po rozvodu manželství dostatek času uplatnit u soudu nárok na vydání vnosů, stejně tak, pokud by bylo na rekonstrukci domu čp. [REDAKCE] nahlíženo jako na bezdůvodné obohacení, měl žalovaný mnoho času předmětné bezdůvodné obohacení uplatnit u soudu. Pokud žalovaný uvádí, že stavba na protilehlém pozemku – garážové parkovací stání je v jeho vlastnictví, neboť jej celé financoval, a jedná se o trvalou stavbu, pak toto ničím neprokazuje. Žalobkyně nepopírá, že stavbu spolu se syny žalovaný prováděl svépomocí, avšak pokud jde o náklady, které byly vynaloženy na stavbu, není prokázáno, že tyto pocházely z výlučných prostředků žalovaného. Žalobkyně není schopna určit, kdy byla stavba krytého parkovacího stání dokončena, nicméně má za to, že garážové stání je v jejím vlastnictví, nikoliv ve vlastnictví žalovaného, když je vystavěno na jejím pozemku. Obdobně jako ve vztahu k přístřešku na auto, se žalobkyně vyjadřuje ke kolně s pergolou, kterou údajně měl žalovaný spolu se syny stavět před rokem 2014 a náklady nést ze svých vlastních prostředků. Tyto skutečnosti žalovaný ničím neprokazuje. Kolna stála na pozemku vždy, stavěl jí dědeček žalobkyně, přičemž s ohledem na dosluhující stav se žalobkyně rozhodla pro rekonstrukci. Pokud jde o pozemek [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] byt' byl kupován za manželství, jedná se o výlučné vlastnictví žalobkyně. Pokud se žalovaný domnívá, že na její straně došlo k bezdůvodnému obohacení, má žalovaný možnost toto

po řádném uplatnění, včetně prokázání tvrzení, že veškerý materiál hradil žalovaný ze svých výlučných prostředků a došlo ke zhodnocení nemovitosti, po žalobkyni žádat vydat. Žalobkyně uvedla, že zde není žádná možnost navrácení se žalovaného do jejího domu a v žádném případě nesouhlasí se zřízením věcného břemene. Dle žalobkyně uvedla, že je objektivně vyloučeno, aby vzhledem ke znalecky zjištěnému stavu žalovaného (znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie č. ██████████ vypracovaný MUDr. Janem Tučkem, Ph. D., LL.M., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a Mgr. Václavem Šnorkem, znalcem z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie ze dne 24. 3. 2023 v rámci trestního řízení) tento pečoval o zletilé syny a bylo nutné či vhodné žalovanému zřízovat věcné břemeno – služebnost užívání nemovitostí.

4. Žalovaný následně uvedl, že trvá na zřízení věcného břemene, protože pro něj v jeho věku a bídném zdravotním stavu není reálné, aby tzv. začínal jinde a nemá možnost jiného bydlení. Není bez zajímavosti, že sama žalobkyně v prostorách obývaných původně žalovaným netopí, evidentně tam nebydlí a na policii při výslechu uvedla, že tyto prostory nevyužije, stejně tak postižení synové, a fakticky kromě žalovaného je nikdo neocení. Je tedy zcela na místě nezatěžovat žalobkyni vypořádáním v penězích a vyřešit danou věc věcným břemenem dle primárního petitu vzájemného návrhu žalovaného. Dále žalovaný uvedl, že majetkové a rodinné společenství trvalo až do května 2022, kdy žalobkyně zaslala žalovanému SMS zprávu, že „už s ním nechce žít“, což znamenalo toliko ukončení partnerského soužití, ale na existenci a právu žalovaného v domě bydlet neměnilo nic. Žalovaný byl vyzván k vystěhování se až dopisem právní zástupkyně žalobkyně včetně odkazů na „novou přítelkyni“ a „podvody s majetky synů“, ačkoliv se jasně ukazuje, že tyto pohnutky jsou smyšlené, žádná nevěra nikdy nebyla a s majetky synů nakládala vždy jen žalobkyně, protože výlučně ona disponovala s jejich účty. Dále uvedl, že žalobkyně ve svém vyjádření toliko popírá, co tvrdí žalovaný a fakticky znevažuje jeho práci a stavební úsilí, nicméně žádné argumenty pro to, že vlastníkem staveb „garážového stání“ a „kolny“ je ona, nenabízí. Pokud jde o pozemek par. č. ██████████ v k. ú. ██████████ pak ten je v podílovém spoluvlastnictví účastníků, protože došlo k fikci dle § 150 odst. 4 obč. zákoníku a tedy je žalovaný jeho spoluvlastníkem, na jeho koupi se žalovaný podílel a taktéž ji fakticky i vyřizoval. Dále žalovaný uvedl, že jeho protinávrh spočívá pouze ve zřízení věcného břemene, nežádá vyplacení žádné částky. Následně uvedl, že zřízení věcného břemene požaduje primárně, pokud by však soud dospěl k závěru, že zde nárok na zřízení věcného břemene není, pak by navrhol eventuální petit s tím, že by požadoval vyplacení určité částky, přičemž k tomu, aby určitou částku mohl sdělit, potřebuje, aby ve věci byl proveden znalecký posudek. (K tomu soudem poučen, že v případě, že je žádáno vydáno bezdůvodné obohacení, je nejprve nutné uvést konkrétní částku a k té bude následně vedeno dokazování s tím, že nelze vést nejdříve dokazování a na základě něho pak doplňovat skutková tvrzení.) Dále pak žalovaný uvedl, že pokud jde o domů čp. ██████████ nemyslel, že se jedná o novou nemovitost, ale myslel tím stavby, které se nacházejí na pozemcích par. č. ██████████ a stavební ██████████ (čl. 240 p. v.). Následně žalovaný uvedl, že je přesvědčen o tom, že věc je nutno posoudit podle § 767 a následujících obč. zákoníku a trvá na tom, aby mu bylo zřízeno věcné břemeno užívání v souladu s primárním petitem jeho vzájemného návrhu. Skutečnost, že s ohledem na rozumné uspořádání poměrů účastníků je zřízení věcného břemene dalece nejvhodnější, jasně implikuje i fakt, že žaloba je co do podstatné části nemovitostí zcela nedůvodná, neboť žalovaný je vlastníkem či podílovým spoluvlastníkem toho, co má údajně vyklidit. Z fotografie dostupné na serveru Google Maps je zřejmé, že v roce 2011 existovala stará kolna, přičemž v roce 2012 už na jejím místě stála stavba nová, a to pouze na části původního půdorysu. S ohledem na tuto skutečnost žalovaný uzavírá, že je vlastníkem stavby kolny umístěné na parcele č. st. ██████████ přičemž původní stavba zanikla, žaloba je v tomto smyslu nedůvodná a navržený petit je materiálně nevykonatelný. Fotodokumentace ze stejných mapových serverů také zcela jasně dokládá, že garážové stání bylo původně zhotoveno již v roce 2011,

příčemž postupně bylo dovybaveno a zvětšeno směrem k silnici. Stavba jako taková opět za přičinění a finanční úhrady žalovaného vznikla před rokem 2014 a je tedy samostatnou stavbou. Žalovaný je tedy vlastníkem stavby garážového stání, která je postavena na pozemku par. č. ■■■■■. Dále žalovaný uvedl, že trvá na tom, že nemovitosti jsou natolik rozlehlé a dispozičně dobře řešené, že mohou být užívány jako „dvojdomek“. Jediné smysluplné řešení celé situace je zřízení vzájemných věcných břemen, kde účastníci část prostor domu budou užívat zcela odděleně a pozemky a stavby „přes silnici“ budou užívat rovným dílem. Dále žalovaný uvedl, že již ve svých podáních dříve uvedl, že eventuálně navrhuje, aby vyklizení domu čp. ■■■ bylo podmíněno zaplacením bezdůvodného obohacení získaného žalobkyní v důsledku investic žalovaného, přičemž v tuto chvíli není schopen bezdůvodné obohacení vyčíslit.

5. Žalobkyně následně uvedla, že pokud na serveru Google Maps je v roce 2011 zobrazena stará kolna a v roce 2012 je viditelná nová stavba, pak sama o sobě tato skutečnost neprokazuje vlastnické právo žalovaného k uvedené stavbě. Uvedla, že žalovaný tuto stavbu nestavěl sám a nestavěl ji ze svých výlučných prostředků, naopak se podílela ona i synové významným dílem. Stavba kolny je rekonstrukcí původní kolny v jejím výlučném vlastnictví, nachází se na jejím pozemku. Rovněž tak odmítá tvrzení žalovaného, že je výlučným vlastníkem garážového stání. Pokud by uvedené prokázal, k čemuž však nemohou stačit snímky ze serveru Mapy.cz, je na něm, jaký způsob vyklizení pozemku parc. č. st. ■■■ v k. ú. ■■■■■ zvolí. Dále uvedla, že žalovaný má bydlení zajištěné u své matky, která mu poskytuje „servis“, který vždy po žalobkyni vyžadoval. Současně vzhledem k tomu, že v nedávné době zemřel žalovanému otec, došlo k dědickému nápadu, kdy jako jediní dědicové majetku po zemřelém otci přicházejí žalovaný a jeho sestra, kdy každý zdědil ideální 1/2 nemovitostí ve vlastnictví zemřelého otce a další jeho movitý majetek (např. dům v ■■■ na ■■■■■).
6. Žalovaný poté uvedl, že v rámci protinávru požaduje, aby bylo rozhodnuto, že je podílovým spoluvlastníkem s vyšší ideálního spoluvlastnického podílu ve výši jedna ideální polovina vzhledem k celku k žalobě uvedeným nemovitostem, in eventum, pokud by soud tomuto návrhu na určení spoluvlastnického práva nevyhověl, aby soud zřídil pro žalovaného věcné břemeno, in eventum, pokud by soud 1. stupně nevyhověl návrhu na zřízení vlastnického práva ani návrhu na zřízení věcného břemene, aby bylo určeno, že žalovaný je povinen vyklidit pozemek parc. č. st. ■■■ v k. ú. ■■■■■ pozemek parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■■■ a pozemek parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■■■ a zdržet se jejich užívání do jednoho měsíce od zaplacení částky 5 000 000 Kč žalobkyní žalovanému (čl. 332). Tato změna žaloby (protinávru) byla připuštěna. Žalovaný uvedl, že považuje za nutné zdůraznit, že žalobkyni svědčí nabývací titul v podobě dvou dědických usnesení pouze na pozemky v nich uvedené a následující stavby, a to dům čp. ■■■ ■■■■■ sklad, kolna, chlévy, stodola, oplocení v celkové hodnotě 10 290 Kč (v tehdejších cenách) bez ceny pozemků. Předmětné nemovitosti byly v žalostném technickém stavu a dispozičně řešené jako byt 3+1, zbytek byly prostory skladového a hospodářského rázu. K dnešnímu dni tyto nemovitosti neexistují, neboť dům čp. ■■■ má dispozici 14+1, sklad, kolna, chlévy, stodola a oplocení neexistují, neboť byly z části úplně zbořeny (chlévy, kolna, oplocení) nebo byly kompletně přestavěny na obytné místnosti, technické zázemí domu a garáž (sklad, stodola). Této skutečnosti si žalobkyně musí být dobře vědoma, neboť kompletní přestavbě, přístavbě a půdní vestavbě do domu čp. ■■■ byla přítomna, souhlasila s ní a také se na ní z části finančně podílela. Žalobkyně si tedy musí být dobře vědoma skutečnosti, že dům, ke kterému jí svědčí formální nabývací titul, již neexistuje a namísto něj existuje dům zcela jiný, v jiné výměře zastavěné plochy (přístavba verandy a posilovny) s rozsáhlým obytným podkrovím a zcela jiným (novým) technickým vybavením, na jehož výstavbě se žalovaný významnou měrou podílel, stejně tak jeho rodinní příslušníci, kteří také věřili tomu, že žalovaný pracuje společně s nimi na svém majetku. Žalobkyně si musí být vědoma skutečnosti, že na kompletní přestavbě domu

v [redacted] (a nejen domu) se žalovaný významnou měrou podílel prací i penězi, přičemž ona sama jej celý život v otázce vlastnického práva udržovala v tom, že dům je společný a žádný výpis z katastru nemovitostí mu nepředkládala, neodvolávala se na něj, natož na nabývací titul z dědického řízení. V tomto bodu by musela předpokládat, že by se žalovaný ohradil a namítl diametrální rozdíl mezi stavem (podobou) domu čp. [redacted] v době dědictví a v době aktuální a neváhal by takový požadavek odmítnout jako podvodný. Žalovaný byl v absolutní dobré víře, že mu nemovitosti patří vlastnický a dovolává se vydržení. Mimo to, pokud by vydržení z jakéhokoliv důvodu nebylo možné, je na místě stavbu domu čp. [redacted] vypořádat podle § 135 b) odst. 1 obč. účinného ke dni 31. 12. 2013 jako novou „jinou“ stavbu budovanou stavebníkem v dobré víře zpracováním cizí věci a výsledkem je tak jako tak při nejmenším rovnodílné podílové spoluvlastnictví obou účastníků, ne-li vyšší vlastnický podíl žalovaného. Žalovaný tak trvá na tom, že je podílovým spoluvlastníkem parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] neboť již v roce 1986 se ujal držby tohoto pozemku jakožto spoluvlastník a držba byla nepřerušena až do května 2022, kdy mu byl doručen první dopis, kde byl vyzván k vyklizení této nemovitosti s odkazem na vlastnické právo žalobkyně. Žalovaný namítá, že mu svědčí tzv. mimořádné vydržení vlastnického práva, neboť uplynula doba 36 let, kdy nemovitost užíval, obýval a nakládal s ní jako s vlastní, žalovanému svědčí jak animus possidendi, tak corporalis possessio a jednal v naprosto poctivém úmyslu. S ohledem na tuto skutečnost je zřejmé, že i když byli účastníci manželé, vydržecí doba mezi nimi plynula, neboť zákaz vydržení mezi manželi a osobami žijící ve společné domácnosti nastolil až nový občanský zákoník od 1. 1. 2014, tzn., že vydržecí doba započala běžet v roce 1986 s narozením staršího syna účastníků, kdy všichni tvořili rodinné společenství a bydleli trvale či víkendově „ve svém“ domě v [redacted] který žalovaný přestavoval, a přerušila se od 1. 1. 2014 a pokračovala pak v letech 2019-2022, kdy žalobkyně tvrdí, že už se žalovaným ukončila soužití a nežili jako druh a družka. Žalovaný si sice nevšiml, že s ním žalobkyně soužití ukončila, tato mu to ani nesdělila, nicméně pokud to žalobkyně tak vnímá, pak pro účely běhu vydržecí doby souhlasí s tím, že byli dva „cizí lidé“ a vydržecí doba mezi nimi mohla plynout. Stejně, tzn., ve stejné době i za stejných okolností se žalovaný ujal držby vlastnického práva k pozemku par. č. [redacted] v k. ú. [redacted] který užíval jako společnou zahradu, společně se svým otcem tam vybudoval obezdění vrtu na pitnou vodu a betonové dno a rovněž zcela novou stavbu garážového stání, která je jeho výlučným vlastnictvím. Stejně, tzn., ve stejné době i za stejných okolností se žalovaný ujal držby vlastnického práva k pozemku parc. č. st. [redacted] v k. ú. [redacted] který žalovaný užíval společně s kolnou, která na něm původně stála a pak tuto zboural a vybudoval na něm zcela novou stavbu kolny, která je jeho výlučným vlastnictvím. O existenci společného vlastnictví domu a pozemků byl žalovaný ujišťován nejen žalobkyní, ale i její matkou a dalšími rodinnými příslušníky. Je zřejmé, že žalovaný byl nepřetržitě celých 36 let (1986-2022) v dobré víře, že je spoluvlastníkem nemovitostí v k. ú. [redacted] ačkoliv formální nabývací titul absentuje. Jedná se však o dlouhodobý faktický stav, který právě pro svoji dlouhodobost, poctivost záměru žalovaného a pochopitelné přesvědčení naplňuje všechny znaky držby způsobilé pro mimořádné vydržení. Naopak pokud by žalobkyně z tohoto právního omylu žalovaného hodlala vyvést, měla k tomu za 36 let řadu příležitostí včetně např. porozvodové žaloby o vypořádání zaniklého SJM, podání žádosti na stavební úřad o odstranění stavby garážového stání, nově vzniklé kolny a konec konců i podání vyklizovací žaloby proti žalovanému. Při svém výslechu na Policii ČR žalobkyně uvedla, že po rozvodu žili se žalovaným odděleně, každý v jiné části domu. Uvedeným vyjádřením je prokázáno, že již v roce 2009 dům umožňoval oddělené žití obou bývalých manželů a je tak zjevné, že po dalším rozšíření se tento stav jen zlepšil a utvrdil, a tedy je fakticky možné oddělené žití obou účastníků v jednom domě, a to jak v rovině podílových spoluvlastníků, tak v rámci případného zřízení věcného břemene. Jako důkaz vlastnické vůle žalovaného k domu slouží i skutečnost, že žalovaný vyjednával s Ing. [redacted] a následně s jeho synem [redacted] odkup pozemku pro vybudování tzv. „jižní zahrady“, kde žalovaný

následně vybudoval terasu s posezením, bazén a další stavební prvky. Odkup žalovaný vyjednal s Ing. ██████████ v roce 2006, přičemž vlivem vzniklé exekuce na majetek prodávajícího se odprodej posunul až do doby, kdy se dluh vypořádal a majetek přešel na syna ██████████. Pokud by žalovaný nebyl spoluvlastníkem domu, neměl by žádný důvod přikupovat pozemek od sousedů, vyjednávat s nimi, pak následně vybudovat vstupy, zvětšit okenní otvory, udělat terasu, bazén atd. Žalovaný tedy tvrdí, že pozemky par. č. ██████████ a parč. ██████████ v k. ú. ██████████ jsou v rovnodílném podílovém spoluvlastnictví účastníků, neboť byly převzaty do faktické držby a užívání za trvání manželství, zaplacený ze společných prostředků na základě smlouvy o budoucí kupní smlouvě uzavřené s Ing. ██████████ vzniklo manželům společné majetkové právo na koupi pozemků, které nebylo po rozvodu nijak vypořádáno, a tedy jeho předmět je v rovnodílném podílovém spoluvlastnictví účastníků podle § 150 odst. 4 obč. zákoníku účinného do 31. 12. 2013. Žalovaného jako spoluvlastníka vnímali i sousedé, přátelé a rodina žalovaného včetně jeho rodičů, kteří mu významně pomáhali. Žalovaný na nemovitostech pracoval, a to sám i společně s řemeslníky, kterým byl k ruce, vypomáhal, udělal přípravu a také to byl žalovaný, kdo rozhodoval, kdo tu práci bude dělat a tyto řemeslníky platil. Žalovaný vůči nim vystupoval jako zadavatel práce, osoba, která má kompetence říci, co mají dělat, jaký má být výsledek a také rozhodoval, pokud práce byla nekvalitní nebo spolupráce vážla, že daný řemeslník už příště nepříjde. Všechny tyto atributy jasně nasvědčují tomu, že žalovaný žil celou dobu v přesvědčení, že pracuje na společném majetku, tak o něm mluvil, psal, vystupoval vůči třetím osobám.

7. Žalobkyně následně uvedla, že protínávrhy žalovaného upozadují předmět vlastního řízení, a to vyklizení nemovitostí. Důvod žalobkyně k podání žaloby (i v zájmu společných synů) byl psychický nátlak a teror žalovaného vyescalovaný fyzickými útoky, avšak tento teror, nátlak a kontrola moci nad žalobkyní pokračuje i přesto, že žalovaný nyní nemovitosti žalobkyně spolu s ní a syny nesdílí. Pokud jde o tvrzení žalovaného, že se nejedná o původní stavbu, nebyla provedena rekonstrukce, ani renovace, pak žalobkyně sděluje, že veškeré úpravy, které v domě čp. ██████████ byly provedeny byly postupně rekonstrukce v nebo do původní nemovitosti. Bývalí manželé se do nemovitosti přestěhovali až v roce 1998, hlavní rekonstrukce byly zahájeny před přestěhováním a pokračovaly v době, kdy již manželé v nemovitosti bydleli. Není tedy pravdou a ani není možné, jak žalovaný uvádí, že se považuje za vlastníka od roku 1986, to je téměř od okamžiku, kdy žalobkyně nabyla vlastnické právo k celé nemovitosti. Současně žalobkyně k rekonstrukcím uvádí, že i za situace, že by se jednalo o přestavbu původní stavby, pak mezi ní jako vlastníkem a žalovaným, který se sám výhradně považuje za stavebníka, nebylo dohodnuto, že se stavebník stává rovněž vlastníkem nemovitostí. Pokud jde o námitku vydržení, tedy o výrok na určení, že žalovaný je spoluvlastníkem nemovitostí ve vylučném vlastnictví žalobkyně v k. ú. ██████████ kdy tento tvrdí, že k mimořádnému vydržení dle § 1095 o. z. došlo z důvodu 37leté pokojné držby, pak žalobkyně uvádí, že dle § 1098 o. z. mezi manžely nepočne vydržecí doba běžet a ani neběží, dokud manželství trvá. To platí obdobně i pro osoby žijící ve společné domácnosti, zákonného zástupce a zastoupeného, opatrovníka a opatrovance i pro poručníka a poručenec. Doba mimořádného vydržení nemovitostí činí dle § 1095 o. z. ve spojení s § 1091 odst. 2 o. z. 20 let. Je tedy zcela jednoznačné s ohledem na vztah účastníků a době, kdy spolu žili v manželství, partnerství, tedy i kdy došlo k rozvodu a k ukončení partnerského soužití, že k mimořádnému vydržení dojít nemohlo. Dále žalobkyně uvedla k návrhu žalovaného vypořádat stavbu čp. ██████████ podle § 135 b) odst. 1 občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, jakožto zpracovanou cizí věc, že toto ustanovení není na stavbu čp. ██████████ aplikovatelné, neboť z komentáře k 132 vyplývá, že nabytí vlastnictví přepracováním nebo zpracováním ke stavbě nelze. Jde-li o finanční částku 5 000 000 Kč, kterou žalovaný alternativně navrhuje jako částku odpovídající bezdůvodnému obohacení, pak žalobkyně sděluje, že tato částka dosud není řádně vyčíslena a prokázána jednotlivými důkazy. Uvedla, že je nutné rozlišit, jaké úpravy byly provedeny, t. j. zda byly provedeny za manželství, partnerství, po

skončení partnerského soužití, t. j. podle jakých ustanovení by měly být posuzovány a rovněž posoudit, zda nedošlo k promlčení nároku na vydání. Žalovaný nemůže srovnávat hodnotu nemovitosti s posudkem z roku 1979 a současným stavem. 3letá promlčecí doba po rozvodu manželství dávno uplynula, případné vnosy ze společného/výhradního jmění nebyly vypořádány a došlo k zániku práva žalobce na vypořádání společného jmění manželů. Pokud došlo po skončení manželství k dalším investicím do výhradního vlastnictví žalobkyně, tyto je nutné konkrétně specifikovat a prokázat, že tyto žalovaný hradil ze svých prostředků. Dále je nutné přihlédnout k tomu, že rodinný rozpočet díky tomu, že od roku 1998 bydlela rodina v nemovitosti žalobkyně nepřicházel o finance, které by rodina musela vynaložit v případě bydlení v nájmu. Žalobkyně dodala, že žalovaný nikdy neplatil odpovídající poměrné nájemné, pouze za poslední 3 roky by žalobkyně mohla žádat vydat částku odpovídající obvyklému nájemnému v místě a čase, kterou by bylo možné vyčísřit ve statisících, když jak žalovaný uvádí, jedná se o bydlení na „zámku“. Dále žalobkyně uvedla, že navrhuje vyklizení pouze parc. č. st. ■■■ parc. č. ■■■ parc. č. ■■■ a parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■. Následně uvedla, že ohledně vyklizení pozemku parc. č. st. ■■■ a parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■ žalobu bere zpět. Dále žalobkyně v případě návrhu žalovaného na vyplacení částky 5 000 000 Kč namítla promlčení nároku na vydání bezdůvodného obohacení, jakož i všech dalších nároků uplatněných žalovaným. Dále uvedla, že nároky žalovaného jsou zmatečné, nedostatečně specifikované a žalovaný ani po poučení v koncentrační lhůtě neunáší břemena tvrzení ani důkazní, a proto by jeho nároky jako takové měly být odmítnuty/zamítnuty.

8. V průběhu řízení vzala žalobkyně žalobu částečně zpět, a to ohledně povinnosti žalovaného vyklidit nemovitosti parc. č. st. ■■■ a parc. č. ■■■ zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice, pro obec ■■■ a k. ú. ■■■ na LV č. ■■■ přičemž žalovaný se zpětvzetím žaloby v této části souhlasil. Soud tedy podle § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. řízení ohledně této části zastavil.
9. Po provedeném dokazování bylo z výpisu z katastru nemovitostí zjištěno, že žalobkyně je zapsána jako vlastníkem nemovitostí, a to st. pč. ■■■ jejíž součástí je stavba čp. ■■■ – rodinný dům, dále st. p. č. ■■■ – zastavěná plocha a nádvoří, parc. č. ■■■ – zahrada, ■■■ – zahrada, ■■■ – ostatní plocha, parc. č. ■■■ – trvalý travní porost a parc. č. ■■■ – ostatní plocha, které jsou zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice na LV č. ■■■ pro obec ■■■ k. ú. ■■■. Z kupní smlouvy uzavřené dne 12. 4. 2007 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi ■■■ a ■■■ jako prodávajícími na straně jedné a žalobkyní jako kupující na straně druhé, přičemž předmětem této kupní smlouvy byl pozemek dle KN pč. ■■■ o výměře 562 m² v k. ú. ■■■. Právní účinky vkladu vznikly dnem 13. 8. 2007. Z rozhodnutí Státního notářství ve Strakonících ze dne 9. 3. 1979 č. j. 3 D 526/78 – 31 vydaného v dědictví po ■■■ narozené ■■■ a zemřelé dne 30. 4. 1978 bylo zjištěno, že Státní notářství ve Strakonících potvrzuje, že dědictví nabyta jako dědička ze zákona podle pravomocné dohody o vypořádání dědictví pozůstalá vnučka nezletilá ■■■ narozená ■■■. Do dědictví patří ideální polovina čp. ■■■ v ■■■ s příslušenstvím včetně pozemků užívaných socialistickou organizací v k. ú. ■■■ v hodnotě 6 892 Kč a členský podíl zesnulé u LSD Jednota Volyně v částce 100 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 4. 1979. Ze znaleckého posudku č. 15-15/78 znalce Jiřího Prokopiuse, který je součástí spisu 3 D 526/78 bylo zjištěno, že předmětem ocenění je dům čp. ■■■ Leskovice, sklad, kolna, chlévy, stodola, oplocení, pozemky a trvalé porosty. V tomto posudku je uvedeno, že dům čp. ■■■ je přízemní, nepodsklepená stavba se sedlovou střechou krytou dvojistou taškovou krytinou, zdivo je kamenné, izolace proti vlhkosti nejsou provedeny. Dům je postaven ve východní části obce při silnici ■■■. Vstup do objektu je ze severní strany ze silnice přes neoplocený dvorek. V minulosti sloužil objekt jako hostinec. Uvedené nemovitosti byly

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Smolová

oceněny celkem částkou 10 289,98 Kč. Z rozhodnutí Státního notářství ve Strakoniciích ze dne 16. 1. 1986 č. j. 2 D 943/85 vydaného v dědictví po [REDAKCE] narozeném [REDAKCE] a zemřelém dne [REDAKCE], bylo zjištěno, že byla schválena dohoda dědiců, na základě níž vnučka [REDAKCE] narozená [REDAKCE] nabývá polovinu stavení čp. [REDAKCE] stavební parcely č. [REDAKCE] a pozemků užívaných socialistickou organizací č. parc. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku č. 761/146-43/85 vypracovaného znalkyní Theodorou Třeštkovou bylo zjištěno, že celková hodnota nemovitostí, a to obytné části, oplocení – plot I., plot II. a plot III., dále studny, vedlejších a ostatních staveb – kolna, chlévky pro vepře, stodola, dále venkovních úprav – přípojky kanalizace, betonového chodníčku, žumpy, venkovního WC, domácí vodárny. Dále pozemků v užívání vlastníků a porostů a dále pozemků v užívání socialistické organizace, byla stanovena na částku 121 000 Kč.

10. Dále bylo po provedeném dokazování ze spisu Okresního soudu ve Strakoniciích sp. zn. 8 C 205/2008 zjištěno, že dne 11. 12. 2008 podala žalobkyně [REDAKCE] návrh na rozvod manželství, přičemž v odůvodnění tohoto návrhu je uvedeno, že manželství bylo uzavíráno po známosti trvajících 3 roky, přičemž v době uzavírání manželství byla žalobkyně těhotná, žalobkyně ovšem předpokládá, že zde byl i vzájemný citový vztah mezi manžely. Rodina nejprve bydlela v [REDAKCE] pak se na určitou dobu přestěhovala do Prahy, kde získali možnost bydlení a následně se vrátili zpět do domku v [REDAKCE] náležející žalobkyni, který byl opravován. Bydlení na venkově totiž vyhovovalo lépe oběma synům účastníků, kteří se narodili se zdravotním postižením. Žalovaný je hudebníkem, často pobýval mimo domov a v poslední době se stále více projevují rozdílné názory na způsob života rodiny, jsou i problémy v komunikaci. Žalobkyně považuje své manželství za hluboce a trvale rozvrácené a jediné řešení vidí v rozvodu manželství. Žalobkyně předpokládá, že se žalovaný k tomuto návrhu na rozvod manželství připojí. Z protokolu o jednání ze dne 13. 1. 2009 bylo zjištěno, že žalovaný uvedl, že s rozvodem souhlasí, akorát je s podivem, že žalobu podává manželka, protože žalobu měl podat on již dříve. Účastníci učinili nesporným, že manželství je delší dobu nefunkční přesto, že žijí v jednom domě, tak manželské soužití bylo ukončeno zhruba před 2 lety, a to faktické manželské soužití. Mezi manžely jsou nepřekonatelné rozdílné názory na fungování jejich společného manželského soužití a problémy v komunikaci, což vedlo ke vzájemnému citovému odcizení. Oba mají za to, že jejich manželství za této situace nelze zachránit. Z rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích č. j. 8 C 205/2008-5 ze dne 13. 1. 2009, pravomocného 20. 1. 2009 bylo zjištěno, že manželství účastníků uzavřené dne 27. 7. 1985 před Městským národním výborem v Blatné, se rozvádí. Ze spisu Okresního soudu ve Strakoniciích 8 Nc 69/2003 bylo zjištěno, že žalobkyně podala dne 21. 8. 2003 návrh na úpravu poměrů k nezletilým dětem pro dobu před i po rozvodu manželství rodičů. V odůvodnění návrhu je uvedeno, že manželství je rozvrácené, proto podává návrh na jeho rozvod a za tím účelem je nutné upravit i poměry nezletilých dětí. Již nyní s odpůrcem spolu nehospodaří, proto žádá upravit poměry k nezletilým dětem i pro dobu před rozvodem manželství. Obě děti jsou mentálně postižené a vyžadují zvláštní péči. Právě tato skutečnost zpřetrhala vztahy mezi nimi jako rodiči i jako manžely. Odpůrce je na děti hrubý, nemá s nimi trpělivost, sprostě jim nadává i když ví, že se nemohou chovat, jak on si přeje a vyžaduje. Děti nestačí na školu, jsou jiné než ostatní děti, nemohou za to. Vztahy odpůrce k dětem se stále zhoršují. Odpůrce se následně chová hrubě i k ní, dokonce ji fyzicky napadl, děti to viděly. K dětem musí být individuální přístup, mají zvýšené potřeby, jen pokud jde o zajištění jejich dovozu do školy, neboť denně odváží [REDAKCE] do pomocné školy ve Strakoniciích. Syn [REDAKCE] se naučil jezdit do Horažďovic sám. Jinak jejich potřeby odpovídají jejich věku. Uvedla, že ona má příjem 10 800 Kč měsíčně hrubého, příjem odpůrce nezná. Odpůrce ve svém vyjádření k tomuto návrhu uvedl, že je více než zklamaný z manželčina neoblomného přesvědčení nechat se s ním rozvést. Nemá přesvědčení o správnosti ani smyslu tohoto kroku, zejména pro to, že jeho vztah k manželce i synům je srdečný a láskyplný a vše, co

doposud v manželství vykonal, bylo mířeno vždy směrem k rodině, ke zlepšení ekonomické situace, ke zlepšení úrovně bydlení, ke společenské vážnosti rodiny a u dětí k jejich dobrému vzdělání. Nevěří, že by manželství mělo končit a bude vždycky dělat všechno pro to, aby se to nestalo. Měl a stále má snahu ujistovat svou milou ženu o své trvalé lásce. Ví, že o ní ví, že jí věří a že jí jeho přízeň těší. Je pro něho ale nepochopitelné, proč po několika dnech opět spadne do depresí a opět na rozvodu trvá. Dále uvedl, že obě jejich děti jsou částečně mentálně postižené. Starší syn ■■■■■ navštěvoval zvláštní školu a nyní jezdí druhým rokem do odborného učiliště do Horažďovic, mladší syn ■■■■■ navštěvuje pomocnou školu ve Strakoniciích a má průkaz ZTP. Zmiňuje se o tom proto, že manželka je přesvědčená, že právě jejich prý rozdílný přístup ke vzdělání jejich synů jí vede k rozhodnutí se s ním rozvést. Manželka mu sdělila, že vždy, když projeví zájem o domácí doučování dětí, obrní se proti němu nenávistí a čeká na každé slovíčko, které synům řekne. Její nenávist k němu se prý hromadila roky. Uvedl, že musí přiznat, že neúspěšný nástup staršího syna do základní školy byl pro něho zklamáním a že v sobě dlouho nosil pocit nějaké nespravedlnosti, proč právě jim se narodil hůře vzdělavatelný potomek. Tento pocit však již řadu let nemá. Je přesvědčen o tom, že úkolem rodičů je vedle lásky pomoc usnadnit jim vstup mezi tzv. normální lidi cíleným vedením, proto doma vysvětluje manželce i tchýni, jak je důležité učit je a kontrolovat správný způsob čištění si zubů, utírání si zadečků, mytí se od hlavy k patě ne naopak. Jak je důležité zapojovat je a učit je správným postupem při vykonávání domácího úklidu. Činnosti jako luxování, mytí podlahy, mytí nádobí, sečení sekačkou, mají svůj řád a logiku, která je pro jejich děti pochopitelná a ovládnutí těchto činností je pro jejich samostatnější život podle něho důležité, tím nechce snižovat přínos manželky. Manželce vděčí za to, že jejich děti jsou slušné, poslušné, čisté a dobře upravené. Jejich výchova je převážně její prací. Váží si jí za to, neboť díky její obětavosti a samostatnosti jejich rodina již od začátku žila krásným životem a díky skromnosti jeho ženy přečkali i období jeho vysokoškolského studia, kdy peněz nezbývalo. Protože jeho povolání hudebníka je náročné na čas a cestování, domácnost vede řadu let výborným způsobem manželka. Když je s rodinou doma, snaží se i on ve všem pomoci. Žádným pracem se nikdy nevyhýbal, naopak. V průběhu let přestavěli jejich dům v ■■■■■. V současné době, kdy dům mají téměř dobudovaný podle svých představ si pravděpodobně více začínají všímat jejich soužití a jejich společné cesty. Pro syny se snaží připravovat cvičení, která by částečně pomohla odstranit určité nedostatky a opoždění. Když je s rodinou, sám tato cvičení s nimi vykonává a před jeho odjezdy do zaměstnání nebo na turné prosí manželku, aby také 10 minut denně s nimi pracovala, avšak jeho požadovaná důslednost a asi zejména jeho slovní komentáře, když se něco nedaří, jsou důvodem, aby ho jeho žena opět nenáviděla a nepřiměřeně situaci řešila stěhováním se do jiných místností jejich domu nebo vyhrožování rozvodem. Manželčiny depresivní stavy jsou stále hlubší a ke zkažené náladě jí stačí jen málo. Dále uvedl, že chce opravit tvrzení, že společně nehospodaří. Rozdělování peněz do rodiny neočekávaně a necitlivě přinesla manželka a samozřejmě tuto protivnou a neosobní věc odmítl. Odsuzuje tento způsob zejména proto, že vede k odtazitosti manželky od něho a zavádí do rodiny jakoby „porozvodový“ řád. Peníze ať z jeho činnosti hudební nebo z činnosti sběratelské byly a jsou vždy penězi společnými a volně pro oba přístupnými. Jejich užití bylo a bude vždycky na společném rozhodnutí. Je pro něho nepřijatelné a urážlivé hovořit o rozděleném hospodaření. Uvedl, že jeho zájmem není rozvod, jeho vztah k rodině je odpovědný a nesouhlasí s ukvapeným rozvedením jejich manželství. Ze zprávy Městského úřadu Strakonice, sociálního odboru ze dne 16. 10. 2003 bylo zjištěno, že obě nezletilé děti jsou vychovávány v úplné rodině. Starší syn ■■■■■ je učněm Odborného učiliště v Horažďovicích, obor opravářské práce. Do učiliště denně dojíždí vlakem. Mladší ■■■■■ navštěvuje Pomocnou školu ve Strakoniciích. Je mentálně postižený, do školy jej matka dováží denně autem. Po dosažení 18 let mu zřejmě bude přiznán invalidní důchod. Rodina žije v ■■■■■ v rodinném domě o velikosti 7+1. V domě žije i matka p. ■■■■■, která je důchodkyně. Rodina požívá v místě bydliště dobrou pověst, náročnou výchovu dětí zajišťovala vždy rádně. Z usnesení

Okresního soudu ve Strakonících č. j. 8Nc 69/2003-28 ze dne 2. 12. 2003 bylo zjištěno, že řízení bylo přerušeno podle § 110 o. s. ř. Z usnesení Okresního soudu ve Strakonících č. j. 8 Nc 69/2003-29 ze dne 17. 1. 2005, pravomocného 23. 2. 2005 bylo zjištěno, že řízení bylo zastaveno, neboť nebyl podán návrh na pokračování v řízení. Z potvrzení prokazující dobu poskytování péče vydaného Úřadem práce ČR – Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Kontaktní pracoviště Strakonice ze dne 26. 7. 2022 bylo zjištěno, že potvrzují, že Mgr. [REDAKCE] poskytoval péči osobě, a to [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] v období od 5. 10. 2007 do 14. 7. 2022. Příspěvek na péči byl přiznán od ledna 2007 (datum rozhodnutí 20. 2. 2007) V měsících od října 2007 do října 2011 byl stupeň závislosti II., od listopadu 2011 do července 2022 byl stupeň závislosti III.

11. Ze spisu Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 104 Nc 6504/2022 bylo po provedeném dokazování zjištěno, že žalobkyně podala dne 18. 7. 2022 návrh na vydání předběžného opatření, jímž bude žalovanému uložena povinnost nezdržovat se v budově čp. [REDAKCE] jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] dále mu bude uložena povinnost nevstupovat do budovy čp. [REDAKCE] a zdržet se setkávání se žalobkyní. Usnesením Okresního soudu ve Strakonících č. j. 104 Nc 6504/2022-21 ze dne 19. 7. 2022 bylo tomuto návrhu vyhověno. Usnesení nabylo právní moci dne 4. 8. 2022. Dále bylo z tohoto spisu zjištěno, že dne 17. 8. 2022 podala žalobkyně návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření, kterému bylo usnesením Okresního soudu ve Strakonících č. j. 104 Nc 6504/2022-157 ze dne 11. 10. 2022 vyhověno tak, že doba trvání předběžného opatření byla prodloužena do 19. 1. 2023. V odůvodnění tohoto usnesení je uvedeno, že soud má za to, že i nadále trvají důvody pro nařízení předběžného opatření. V řízení bylo zjištěno, že partnerský vztah mezi navrhovatelkou a odpůrcem byl ukončen, když v roce 2019 se navrhovatelka odstěhovala ze společné ložnice a vztah s odpůrcem nehodlá obnovit, naopak podala již žalobu na vyklizení odpůrce s nemovitostí. Soud má za prokázané, že odpůrce i v době, kdy bylo vydáno předběžné opatření, jímž mu bylo zakázáno setkávat se s navrhovatelkou, a to i přes její nesouhlas tuto v nemocnici opakovaně navštěvoval, neboť on sám to považoval za správné. Neustále dojíždí k domu navrhovatelky. Dříve navštěvoval i zahradu za domem, přičemž tam docházel přes pozemek souseda, nyní zůstává na cestě. Odpůrce také po celou dobu zasilal navrhovatelce SMS zprávy, kdy v některých z nich se opakovaně dožaduje vyprání a vyžehlení prádla, zasilal i SMS zprávy s výhrušným obsahem, a to nejen navrhovatelce, ale i její právní zástupkyní. Dle názoru soudu obsah zaslanych zpráv nelze bagatelizovat, ani vysvětlit tím, že se jedná o zprávy s uměleckým obsahem, eventuálně zprávy zasílané v době, kdy odpůrce byl ve velmi těžkém zdravotním stavu. Chování odpůrce vůči navrhovatelce potvrdil i zvukový záznam pořízený navrhovatelkou na telefonní přístroj, když z tohoto záznamu bylo patrné i chování odpůrce vůči synovi [REDAKCE]. Skutečnost, že se jedná o dlouhodobé chování odpůrce, pak potvrzuje záznam z Intervenčního centra Strakonice. Ze všech těchto důkazů zcela jednoznačně vyplývá manipulativní a autoritativní chování odpůrce, svědčí o pronásledování a psychickém nátlaku na navrhovatelku. Chování odpůrce je dlouhodobé, stupňující se, došlo i k opakovanému napadení navrhovatelky. Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání. Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 19. 1. 2023, č. j. 19 Co 1324/2022-218 usnesení soudu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění tohoto usnesení je uvedeno, že odvolací soud k odvolání odpůrce přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně a po doplnění dokazování dospěl k závěru, že je po skutkové i právní stránce správné. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že partnerský vztah mezi navrhovatelkou a odpůrcem byl ukončen. Navrhovatelka v roce 2019 ukončila intimní soužití s odpůrcem, vztah s odpůrcem nehodlá obnovit, vyzvala ho k odstěhování z předmětných nemovitostí, které jsou v jejím výlučném vlastnictví, a podala žalobu na vyklizení odpůrce z nemovitosti. Odpůrce navrhovatelku opakovaně fyzicky napadl, po incidentu ze dne 14. 7. 2022 byl Policií ČR vykázán ze společné domácnosti. Usnesením Okresního soudu ve